Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

illecebrando deuincunt. De sermone.

V. xxviii. Dum quedã praua uitiorũ uerba non
euitamus. in magno linguę plãbimur
crimine. Et dum facta quedã ñ grauia
libere ac sine metu committimus. ad potio
ra scelera et horrenda. peccandi consue
tudine lãbimur. Sic plerumq; mutilo
quorum stultitia reprehenditur. Ita rur
sus nimis tacentium vita deputantur:
Illi enim satis laxando linguã in leuitatis
vitio defluunt. isti nimis reticendo ab
utilitate torpescunt. Impetu sic loqui
nesciunt. ita tacere ñ possunt. Mente enim
inerudiciori loquaces uerbis pstrepunt
et sensu nihil dicunt. Sic falsitatis crimi
ni aspicientib; pumescitur. ita otiosa uerba
a perfectis viris uitantur. Nam ut ait qui
dam. sic potioso uerbo ratio ponitur. ita
p sermone iniusto poena exsoluitur. Va
ni sermones more xpiani ce non debent;
sicut sic malos mores bona conloquia cor
rigunt. ita praua conloquia bonos mo
res corrumpunt. Custodia ori ponitur
tu quisq; ñ se iustum. sed quod magis